

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012458
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113012458.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. augusta 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

O. K.,

nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom N. XXX, t.č. na slobode, na verejnom zasadnutí prítomného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 3T/171/2013 zo dňa 08. januára 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný O. K. v bode 1 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák. pretože hoci ako otec mal. Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, je povinný v zmysle § 62 a násl. Zákona o rodine, ako aj rozsudku Okresného súdu Trenčín, pod č. 30P/74/2011 zo dňa 10.12.2012, právoplatného dňa 23.01.2013, povinný prispievať na výživu svojej dcéry Q. sumou 80 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky J. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. N. X/X, R., pričom si svoju vyživovaciu povinnosť neplní od mesiaca február 2013 až doposiaľ, čím mu vznikol dlh na nezaplatenom výživnom v celkovej výške 1.340 € (vrátane mesiaca január 2015), a to aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1T 89/2012 zo dňa 26.06.2012, právoplatným a vykonateľným dňa 12.01.2013, odsúdený za takýto čin. V bode 2 bol uznaný vinným tiež z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák., pretože hoci ako otec mal. A. K., nar. XX.XX.XXXX, je povinný v zmysle § 62 a násl. Zákona o rodine, ako aj rozsudku Okresného súdu Trenčín pod č. 26P/125/2012 zo dňa 10.05.2013, povinný prispievať na výživu svojho syna A. sumou 80 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám J. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., K. D. XXXX/XX, pričom si svoju vyživovaciu povinnosť neplní od mesiaca máj 2013 doposiaľ, čím mu vznikol dlh na nezaplatenom výživnom v celkovej výške 1.000 € (vrátane mesiaca január 2015) a na dlžnom výživnom za obdobie od 07.07.2011 do 10.05.2013, ktoré mu bolo povolené splácať v splátkach po 30 € mesačne dlho vo výške 1.825,75 €, teda celkovo má dlh na výživnom vo výške 2.825,75 € a to aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1T 89/2012 zo dňa 26.06.2012, právoplatným a vykonateľným dňa 12.01.2013 odsúdený za takýto čin.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. za použitia §§ 41 ods. 1, 38 ods. 2 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 18 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný. Obžalovaný poukázal na to, že nevedel získať peniaze na zaplatenie dlžného výživného. Navrhol prideliť splátkový kalendár na dobu 6 mesiacov, počas ktorých vyplatí celú dlžnú sumu výživného.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaný uviedol, že mal krátku dobu na zadováženie peňazí, pričom vyplácal aj ďalšie výživné. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktorý týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Obžalovaný v zásade v odvolaní nenamietal ani výrok o vine. K tomuto výroku urobil súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní potrebné dokazovanie ako výsluchom obžalovaného O. K., tak aj výsluchom svedkýň J. Q. (matka mal. Q. L.) a J. K. (matka mal. A. M.), k rukám ktorých mal obžalovaný platiť výživné. Tieto svedkyne uviedli dobu, po ktorú obžalovaný výživné neplatí, ako aj sumu dlžného výživného. Určené výšky výživného vyplynuli z rozsudkov Okresného súdu Trenčín tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Odvolací súd pritom nezistil pochybenie ani v použitej právnej kvalifikácii.

Vo vzťahu k výroku o treste súd prvého stupňa správne poukázal najmä na to, že obžalovaný sa predmetnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za rovnaký trestný čin. Z obsahu odvolania obžalovaného pritom najmä vyplýva, že tento sledoval najmä dosiahnutie beztrestnosti formou účinnej ľútosti. Podľa § 86 písm. a/ Tr.zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr.zák., ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť platiť výživné dodatočne splnil skôr, než sa súd (má sa na mysli aj odvolací súd) odobral na záverečnú poradu.

Obžalovaný vo svojom písomnom odvolaní, ktoré písal 19.01.2015 žiadal splátkový kalendár na dobu 6 mesiacov. Verejné zasadnutie o jeho odvolaní sa konalo dňa 17.08.2015. Teda obžalovanému bola poskytnutá ešte o 1 mesiac dlhšia doba na zaplatenie dlžného výživného (aj súd prvého stupňa z toho dôvodu odročoval hlavné pojednávanie). Z vyjadrení obidvoch matiek maloletých detí mal ku dňa konania verejného zasadnutia odvolací súd zistené, že obžalovaný dlžné výživné nezaplatil. Túto okolnosť napokon potvrdil na verejnom zasadnutí aj sám obžalovaný. Poskytovanie ďalších lehôt obžalovanému na zaplatenie dlžného výživného, vzhľadom na jeho výšku, ako aj to, že obžalovaný ďalej neplatil ani bežné výživné, už preto nebolo účelné.

Uložený trest odňatia slobody pritom z hľadiska výmery zodpovedá ustanoveniam Trestného zákona, ktoré súd prvého stupňa uviedol vo výrokovej časti rozsudku. Výrok o nepodmienečnosti uloženého trestu odňatia slobody vyplýva z ustanovenia § 49 ods. 2 Tr.zák. (spáchanie úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe).

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.